

U S T A W A

z dnia 26 listopada 1920 r.

w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 25 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. № 86, poz. 570) o jednorazowej daninie na potrzeby wojska.

Art. 1. W tych gminach wiejskich i miejskich, których zarządy oświadczą, że nie są w możności dostarczyć w naturze rozłożonych na te gminy przedmiotów zaopatrzenia, należy zamienić te świadczenia na ekwiwalent w gotówce, ustalony według jednolitych zasad przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu. Zarządom tych gmin przysługuje prawo rozłożenia uiszczanego ekwiwalentu w gotówce na wszystkie warstwy ludności w myśl art. 9 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 25 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. № 86, poz. 570).

Ministerstwo Skarbu może zarządom gmin, które wykażą niemożność ściągnięcia powyższego ekwiwalentu natychmiastowo, w poszczególnych wypadkach, zezwolić na spłatę przypadających należności ratami.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Spraw Wewnętrznych:

Skulski